

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از Tortilla con Sal : ۱۹ سپتمبر ۲۰۲۲*

نویسنده: استفان سفتون

برگردان: سایت «۱۰ مهر»

۲۸ سپتمبر ۲۰۲۲

ملل متحد، دموکراسی و تروریسم

درواقع، این سازمان‌های ملل متحد، شبیه سازمان کشورهای امریکائی، صرفاً الحاقات وزارت خارجه ایالات متحده هستند. بنابراین، ایالات متحده و متحدانش ملل متحد و ساختارهای آن را دستکاری، فاسد و تغییر شکل می‌دهند تا به اهداف سیاست خارجی خود برسند و حقیقت جنایات گسترده و متعدد خود را در سراسر جهان پنهان کنند. آنها از زمان تأسیس ملل متحد این کار را انجام داده‌اند. باید دید که آیا نجات ملل متحد به‌جای این که تنها ابزاری برای تسهیل خلع ید و تروریسم جهانی توسط کشورهای غربی علیه اکثریت جهان باشد، اطمینان از تحقق اهداف اصلی آن امکان‌پذیر است.

این هفته شاهد افتتاح هفتاد و هفتمین اجلاس مجمع عمومی ملل متحد در یکی از پُرخاص‌ترین محیط بین‌المللی از زمان جنگ جهانی دوم هستیم. در واقع، ناتو در اوکراین به فدراسیون روسیه حمله می‌کند و ایالات متحده چین را بر سر تایوان تحریک می‌کند. بسیاری از مردم نگران احتمال وقوع فاجعه هسته‌ای‌اند. علت اصلی این سطوح بسیار بالای ناامنی و درگیری، امتناع ایالات متحده و متحدانش از تطبیق خود با واقعیت جدید دنیای چندقطبی است.

در واقع نخبگان حاکم بر این کشورها اصول بنیادین ملل متحد را رد کرده و هرگز رعایت نکرده‌اند. به عکس، آنها به بهانه ترویج دموکراسی و آزادی، قوانین بین‌المللی را تضعیف کرده و از آن سوءاستفاده کرده‌اند. آنها بارها با استفاده از اقدامات اجباری غیرقانونی و تروریسم آشکار حملات مکرری را علیه دولت‌های منتخب قانونی انجام داده‌اند. منافع اصلی آنها در ملل متحد این است که تا چه حد می‌توانند به جنایات خود، لایه نازکی از مشروعیت ببخشند.

مذاکرات این هفته در مجمع عمومی ملل متحد بدون شک بر این وضعیت متمرکز خواهد بود که در آن ایالات متحده و متحدانش به‌طور فزاینده‌ای در برابر دیدگاه اکثریت جهان منزوی شده‌اند. این چیزی است که شی جین پینگ رئیس‌جمهور چین در سخنرانی خود در اجلاس اخیر سازمان همکاری شانگهای گفت: «ما باید با قاطعیت از نظام بین‌الملل با هسته مرکزی ملل متحد و نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین بین‌المللی دفاع کنیم، ارزش‌های مشترک بشریت را عملی کنیم و بازی‌های حاصل جمع صفر و سیاست بلوک‌ها را رد کنیم.»

در همین اجلاس، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه اعلام کرد:

«نقش فزاینده مراکز جدید قدرت در کانون توجه قرار می‌گیرد و تعامل بین این مراکز جدید بر اساس قوانینی نیست که توسط نیروهای بیرونی به آنها تحمیل می‌شود که هیچ‌کس ندیده است، بلکه بر اساس اصول پذیرفته شده حاکمیت حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد، یعنی امنیت برابر و غیرقابل تقسیم و احترام به حاکمیت، ارزش‌ها و منافع ملی یکدیگر است.»

وزارت امور خارجه فدراسیون روسیه زمانی که سخنگوی آن در ۱۷ سپتامبر اعلام کرد که «روسیه مصمم است بر مبارزه با تلاش‌ها برای تضعیف اعتبار ملل متحد و تسلیم آن به اراده جمعی غرب تأکید کند ... ما برای جهانی چندقطبی، برای حق دولت‌های مستقل برای زندگی و توسعه، بدون این که تحت تأثیر فشارها و تهدیدهای دائمی امریکا و متحدان غربی‌اش قرار گیرند، می‌جنگیم.»

این اظهارات از سوی دو قدرت مهم جهان که در حال حاضر ایالات متحده جرأت مقابله نظامی مستقیم با آنها را نداشته است بسیار نیرومند است. با این حال، روند تسخیر ملل متحد توسط ایالات متحده و متحدان غربی آن بسیار پیشرفته و احتمالاً غیرقابل برگشت است. این مسأله به‌حدی پیش رفته است که حداقل در حال حاضر، تصور این که ببینیم روسیه و چین چگونه می‌توانند وضعیت کنونی و این روند را بدون همراهی اکثریت جهان معکوس کنند و برای دمکراتیک‌سازی واقعی ملل متحد فشار بیاورند، بسیار دشوار است.

مأموریت ملل متحد حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، حمایت از حقوق بشر، تسهیل در ارائه کمک‌های بشردوستانه، ترویج توسعه اقتصادی و تضمین قوانین بین‌المللی است. اما ایالات متحده و متحدانش از زمان تأسیس ملل متحد در سال ۱۹۴۵ بر این سازمان تسلط داشته‌اند. از همان ابتداء، ایالات متحده به‌دنبال تضعیف قوانین بین‌المللی و اصول ملل متحد و استفاده از این سازمان برای شست و شوی جنایات ایالات متحده و متحدانش در سراسر جهان بوده است. در سال ۱۹۴۷، دو سال پس از تأسیس ملل متحد، ایالات متحده امریکا سازمان اطلاعات مرکزی، سیا، را دقیقاً به‌منظور مداخله فعالانه در امور داخلی کشورهای سراسر جهان در سطحی جهانی خلاف اهداف منشور ملل متحد تأسیس کرد.

برای مثال، چند سال پس از تأسیس، ملل متحد در خدمت مشروعیت بخشیدن به نابودی کوریا بین سال‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۵۳ مورد استفاده قرار گرفت. جنرال کورتیس لی می، رئیس هوانوردی نظامی یانکی‌ها، به خود می‌بالد و افتخار می‌کند که تمام شهرها و دهکده‌های جمهوری دمکراتیک خلق کوریا را با کشتار میلیون‌ها غیرنظامی به‌طور کامل ویران کرده است. در مثالی دیگر، از سال ۱۹۴۶ تا ۱۹۵۴، سیا و آژانس‌های متحد اروپایی آن، سازمان ملی‌گرایان اوکراین OUN، یک نیروی سیاسی افراطی و شبه‌نظامی در اوکراین که متشکل از همکاران سابق المان نازی بود را تأمین مالی و مسلح کردند تا جنگی تروریستی را در اوکراین، که در آن زمان بخشی از اتحاد جماهیر شوروی بود، به راه بیندازند که به قیمت جان بیش از ۴۰۰ هزار نفر تمام شد.

از همان ابتداء تا به امروز، ایالات متحده و متحدانش به‌طور معمول از تروریسم نظامی و اقتصادی برای بی‌ثبات کردن دولت‌های قانونی که مخالف اراده آنها هستند، استفاده می‌کنند. تروریسم دولتی و تروریسم از ویژگی‌های اصلی سیاست

خارجی ایالات متحده بوده و می‌باشد، از ویتنام تا چیلی، از اندونزی تا عراق، نمونه‌های فراوانی وجود دارد. در امریکای لاتین و بحیره کارائیب، کوبا بیش از شصت سال قربانی تجاوز نظامی، محاصره اقتصادی، نسل‌کشی و حملات تروریستی مداوم ایالات متحده بوده است.

در سال ۱۹۸۶، دیوان بین‌المللی دادگستری، عالی‌ترین مرجع قضائی ملل متحد، ایالات متحده را به دلیل تروریسم علیه نیکار اگوئه محکوم کرد. با این حال، سیستم ملل متحد قادر به اجرای حکم نبود. به عکس، از زمان پایان جنگ سرد، دفاتر مختلف ملل متحد به‌طور فزاینده‌ای در خدمت سفید کردن سیاست‌های تروریستی ایالات متحده درآمده‌اند. این روند با ظهور چین و روسیه در سال‌های اخیر و آنچه که ایالات متحده آن را تهدید فزاینده جهانی عادلانه‌تر و واقعاً دموکراتیک می‌داند، تشدید شده است.

توسط قدرت‌های غربی، سوءاستفاده‌های زیادی از سیستم ملل متحد صورت می‌گیرد که نمی‌خواهند بپذیرند که سلطه آنان بر جهان به پایان رسیده است. مأموریت‌های به اصطلاح کلاه آبی، نیروهای حافظ صلح ملل متحد، نمونه بسیار بارز این موضوع بوده و می‌باشد. در هائیتی آنها به‌عنوان یک ارتش اشغالگر برای سرکوب جمعیت و تحمیل نتایج کاملاً ضد دموکراتیک انتخاباتی به سلیقه ایالات متحده و متحدانش خدمت کرده‌اند.

در سال ۲۰۱۰، همین اتفاق در ساحل عاج رخ داد، زمانی که یک نماینده ملل متحد، با حمایت هیأت کلاه آبی‌ها متشکل از نیروهای نظامی فرانسوی، حکم دادگاه عالی آن کشور را در مورد اختلافات انتخاباتی نادیده گرفت و نامزد مورد نظر ریاست‌جمهوری فرانسه را تحمیل کرد. نقش مأموریت نظامی ملل متحد در کنگو نیز به دلیل ناکامی در محافظت از مردم محلی در برابر قتل‌های عام مکرر توسط نیروهای متجاوز از رواندا و اوگاندا بشدت مورد تردید قرار گرفته است. به همین ترتیب، ملل متحد قادر به توقف رنج مردم فلسطین و نسل‌کشی آهسته آنها توسط اسرائیل با حمایت ایالات متحده و اتحادیه اروپا نبوده است.

نابکاری و دروغ‌گوئی به نفع ایالات متحده نه‌تنها در این مأموریت‌های خارج از کشور، بلکه چندین سازمان مهم دیگر ملل متحد را نیز شامل می‌شود. در میان بسیاری از کشورهای دیگر، نیکار اگوئه و ونزوئلا قربانی گزارش‌های دروغ و بدخواهانه دفاتر ملل متحد مانند کمیسیون عالی پناهندگان ملل متحد یا کمیساریای عالی حقوق بشر ملل متحد شده‌اند. به همین ترتیب، به‌طور قانع‌کننده‌ای نشان داده شده است که رهبری سازمان منع تسلیحات کیمیائی گزارش‌های متخصصان فنی خود را در مورد حوادث سوریه تغییر داده است تا به دروغ، دولت رئیس‌جمهور اسد را برای استفاده از سلاح‌های کیمیائی مقصر معرفی کند. نمونه جدیدتر دیگر گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتومی در مورد نیروگاه هسته‌ای Zaparozhye زاپاروژیه در اوکراین است.

درواقع، این سازمان‌های ملل متحد، شبیه سازمان کشورهای امریکائی، صرفاً الحاقات وزارت خارجه ایالات متحده هستند. بنابراین، ایالات متحده و متحدانش ملل متحد و ساختارهای آن را دستکاری، فاسد و تغییر شکل می‌دهند تا به اهداف سیاست خارجی خود برسند و حقیقت جنایات گسترده و متعدد خود را در سراسر جهان پنهان کنند. آنها از زمان تأسیس ملل متحد این کار را انجام داده‌اند. باید دید که آیا نجات ملل متحد به‌جای این که تنها ابزاری برای تسهیل خلع ید و تروریسم جهانی توسط کشورهای غربی علیه اکثریت جهان باشد، اطمینان از تحقق اهداف اصلی آن امکان‌پذیر است. استنقن سفتون، نویسنده و تحلیلگر سیاسی مشهور مستقر در شمال نیکار اگوئه، فعالانه در کار توسعه جامعه با تمرکز بر آموزش و مراقبت‌های بهداشتی مشارکت دارد. او یکی از همکاران پژوهشی مرکز تحقیقات جهانی شدن (CRG) است.

* <https://www.tortillaconsal.com/bitacora/node/۵۶۴>